

[Boligministeren.]

jeg vil hurtigt kan gå gennemført, således at boligudvalget også kan få det med ind i arbejdet om den langsigtede boligpolitik.

Jeg er meget villig til at se på forholdet imellem saneringsydelse, som nu flyttes over. De skulle umiddelbart være af samme karakter, og der skulle kun være tale om en overflytning, men jeg er villig til at drøfte disse problemer i boligudvalget.

Hr. Bendix talte om pensionisten i ejerboligen, og jeg er helt enig med hr. Bendix i, at her er der også et problem, som presser sig på. Det er et boligproblem, selv om det i høj grad også er et skatteproblem, og jeg mener, at det er et af de problemer, som vi sammen med den langsigtede boligpolitik også må have klaret.

Jeg har allerede gjort nogle bemærkninger til hr. Christophersens spørgsmål om, hvorfor det skulle være nu, og hvorfor man kom med denne begrænsede ændring. Det er de særlige forhold, pensionisterne har, der efter min opfattelse nødvendiggør denne ændring.

Til hr. Gudme, som var inde på nogle overvejelser i forbindelse med partiets eget forslag, vil jeg sige, at jeg meget gerne vil diskutere de radikales forslag. Men jeg tror, det er rigtigere at vente med det, til det kommer til første behandling formentlig inden ret længe.

Så havde hr. Gudme nogle betragtninger om lapper, og det har han lov til. Det normale er, at når man sætter lapper på noget, er det for at stoppe nogle huller, og det er altså også det, vi har ment har været nødvendigt i denne situation. Men jeg er enig med både hr. Gudme og de øvrige ordførere i, at det haster med den langsigtede løsning.

Det, jeg vil sætte spørgsmålstegn ved i forhold til det forslag, vi har vedtaget for nogle minutter siden her i folketinget om et udvalg, der skal se på boligsikringsspørgsmålene og være færdigt inden 1. oktober, er, om vi har kræfter til, som det var min tanke, at blive færdige med den langsigtede boligløsning i indeværende samling. Spørgsmålet er altså, om vi kan få disse ting så hurtigt frem, at det kan lade sig gøre, for boligsikringen er jo en nødvendig del af en langsigtet boligløsning.

Til hr. Henning Philipsen vil jeg kun gøre den bemærkning, at jeg ikke her klart kan sige, om lejen i pensionistboligerne i 1967

var helt i balance med lejen i det private boligmarked. Jeg vil gerne fremskaffe nogle sammenligninger, hvis det er muligt, og jeg er enig med hr. Henning Philipsen i, at lejen i dag i pensionistboligerne er ude af balance med det øvrige boligmarked. Som lovforslaget er bygget op, er der da heller ikke bare tale om en ensidig forhøjelse, men om en udjævning.

Jeg vil endnu en gang sige tak til ordførerne, og jeg er parat med de oplysninger, udvalget ønsker.

Bendix: Jeg skal i forbindelse med det, ministeren sagde, vedkende mig et vist medansvar for, at dette problem er blevet rejst. Men jeg vil samtidig understrege, at hvis jeg husker ret, var det primært spørgsmålet om den 18 pct.s regulering af indtægterne som grundlag for udbetaling af boligsikringen, jeg selvstændigt havde taget fat på. Det er vist rigtigt, at vi i vor meningsudveksling i forbindelse med det spørgsmål, jeg da stillede ministeren, også kom ind på pensionisternes specielle forhold. Men til syvende og sidst er det jo noget historisk, som vi vist ikke glæder nogen ved at fordybe os særlig meget i.

Realiteten i det er, at nu har vi her et lovforslag, og jeg synes, det var interessant, at ministeren så en mulighed for, at vi kunne gå lidt mere grundigt til værks ved den mindre revision af boligsikringsloven, som ministeren har lagt op til, end det faktisk ser ud til i selve oplægget. Om vi har magt til det og mulighed for det i denne runde, er ikke til at vide, men der kunne i hvert fald være noget vældig forstandigt i at prøve at få en vis parallelitet mellem drøftelserne i det flere gange nævnte udvalg, som skal se på alle de spørgsmål, der knytter sig til denne problemstilling, og det, vi her skal beskæftige os med specielt i forbindelse med boligsikringsloven.

Det er rigtigt, som hr. Henning Philipsen siger, at vi i 1972, vistnok i marts måned, lavede nogle ændringer, som hjalp noget på ejerpensionisternes økonomiske vilkår, specielt hvor de var kommet i klemme på grund af overskud på eget hus. Men det var trods alt en relativt begrænset del af problemet, vi ved den lejlighed løste, for vi skabte kun mulighed for, at der kunne gives lån til ejendomsskatterne. Der var tanker om at gå